

“Мав необережність стати залізничником...”

Олександр Гевко розпочав трудову діяльність у локомотивному депо Тернопіль 31 рік тому. Працює тут і нині, вже сім років – на посаді головного технолога. Про вибір професії Олександр Федорович згадує з гумором: “Мав необережність стати залізничником. Хоча на залізниці ніхто з рідних не працював і не працює. Однак жодного разу я не пошкодував про те, що обрав залізницю”. Сумлінну працю головного технолога Олександра Гевка неодноразово відзначало керівництво депо та залізниці.

Іване-Пусте, Заліщики, Ланівці.

Після закінчення інституту Олександр Федорович запропонували посаду бригадира в ремонтному цеху, а згодом він стає майстром цеху з ремонту тепловозів.

“Локомотивне депо спеціалізується з усіх видів деповського ремонту дизель-поїздів серії ДР1А і тепловозів серії 2М62, М62, 2М62У, ЧМЕ-3, а з виконання поточного ремонту ПР-3 дизель-поїздів серії ДР1А є базовим депо на Львівській залізниці, – розповідає Олександр Гевко. – Тому важливо, щоб рухомий склад, після відповідного пробігу, проходив планово-попереджувальний ремонт. Для цього необхідно перевірити

технічний стан екіпажної частини, силового обладнання, вузлів і агрегатів тепловозів або дизель-поїздів, оцінити стан їхньої справності і можливість подальшої експлуатації”.

На якість ремонтів тепловозів і дизель-поїздів впливають добре виконані слюсарні роботи, які проводять спеціалізовані групи працівників.

У квітні 1995 року тодішній начальник депо Іван Михайлович Голоюх запропонував Олександру Гевку посаду інженера-технолога, пізніше були й інші пропозиції. Тепер же Олександр Гевко як головний технолог депо разом із інженерами свого відділу організовує роботу із дотримання технологічної дисципліни в ремонтних цехах і відділеннях, із розробки та впровадження нових технологічних карт, проводить аналіз технічного стану парку, приладів безпеки, рекламацийно-претензійної роботи і т. і. Висока кваліфікація головного технолога, як правило, базується на знаннях та досвіді роботи. Ремонтний цех дав Олександру Федоровичу добрі навички у виконанні ремонтних робіт тепловозів і дизель-поїздів. Тепер він впевнено проводить перевірки з дотримання нормативних документів під час ремонту рухомого складу, щодо якості планових ремонтів, а також за необхідності радить чи показує молодим спеціалістам, як виконати ту чи іншу роботу.

Ось так у щоденній праці минуло понад тридцять років. Враховуючи загальне

старіння парку тепловозів і дизель-поїздів, головний технолог нині разом із керівництвом депо щодня вирішує дуже непрості питання ремонту й обслуговування тягового рухомого складу, забезпечення безперебійної поїзної та маневрової роботи тепловозів і дизель-поїздів. Надто часто даються взнаки проблеми постачання запасних частин і матеріалів для ремонту рухомого складу.

Нині дизель-поїзди локомотивного депо Тернопіль обслуговують не тільки Тернопільську дільницю, а й Львівську. “На жаль, більшість тепловозів і дизель-поїздів депо застаріли, тому вимоги до їхнього огляду і ремонту більш ретельні, – розповідає головний технолог Олександр Гевко. – Першочерговим завжди є гарантування безпеки руху при перевезенні пасажирів і вантажів. Відчуваю постійну відповідальність за результати роботи колективу, у якому трудиться понад 700 залізничників”.

Депо для пана Олександра завжди займало особливе місце в житті, адже саме тут він сформувався як професіонал-залізничник. Тут і нині працюють його колеги по роботі, з якими свого часу разом навчався. Відпочивати Олександр Федорович любить з друзями на природі. Саме так після напружених трудових днів можна забути про виробничі питання та проблеми і, споглядаючи неповторні краєвиди мальовничої місцевості, набратися сили для подальшої роботи.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА
Фото автора

Василь Алексєєвцев і в 90 років живе залізницею

Першого липня цього року ветеран залізничного транспорту, колишній бригадир колії Сарненської дистанції колії Василь Захарович Алексєєвцев відсвяткував своє 90-ліття. Про ветерана пам'ятають у дистанції, якій він віддав 40 років сумлінної праці. Голова профкому Сарненської дистанції колії Раїса Харковець від імені адміністрації привітала Василя Захаровича і вручила йому матеріальну допомогу, а від профспілкового комітету дистанції – мікрохвильову піч та букет квітів, із яким ювіляр залюбки сфотографувався.

Трудова діяльність колійника Василя Алексєєвцева розпочалася ще до Великої Вітчизняної війни. Василь Захарович добре пам'ятає, як складав екзаменаційну сесію під час навчання в Чернівецькому технікумі залізничного транспорту, а були це п'ятдесяті роки минулого століття. Поступово вдосконалювався у професії колійника, згодом став бригадиром колії. Робота колійника ніколи не була легкою, а надто в ті роки, коли довелося працювати Василю Захаровичу, але він вважає, що коли роботу любиш, то кожен трудовий день злітає швидко.

У трудовій книжці ветерана єдиний запис – Сарненська дистанція колії, багато подяк і різних відзнак.

У житті Василя Захаровича завжди особливе місце займала галузе-

ва преса. Він і сьогодні є постійним читачем газети “Львівський залізничник” – від першої до останньої сторінки. Йому цікаво все, що відбувається на Львівській магістралі, адже залізниця стала його життям.

Родина пана Василя велика – діти, внуки, правнуки і праправнуки. Недільного дня, 2 липня, вся родина зібралася у домівці ювіляра, аби привітати його із поважною датою – 90-літтям.

З роси і води Вам, шановний Василю Захаровичу! Будьте здорові, повні сили та життєвої енергії ще багато років!

Ірина ТРУШ, студентка ф-ту журналістики ЛНУ ім. І. Франка

У вільний від роботи час

Мисливство – заняття непросте, недешеве, але й цікаве. Вполювати звіра – це вам не кухоль пива випити... Серед шанувальників мисливства і наші залізничники з Королева. Коли випадає вільний час, наші хлопці-залізничники вирушають на полювання.

Що кличе їх на полювання? Можливо, спортивний азарт, а може задоволення від здобутого трофею? Багатьом людям важко зрозуміти, що мисливське господарство, насамперед, спрямоване на охорону природи, в основі якої цілеспрямована робота з розведення поголів'я тварин. Як розповів колишній залізничник Іван Голожай, основне завдання мисливців – виховувати у членів товариства почуття любові до тварин і природи, проводити роз'яснювальну роботу з населенням і лише потім у встановленому порядку проводити відстріл дичини, любительську риболовлю, а також знищувати шкідливих для мисливського господарства звірів і птахів, особливо бродячих собак, які

здають чималих втрат, адже вони поїдають яйця з пташиних гнізд та малечу тварин, яка ще не зміцніла і не в змозі втекти. Багато шкоди господарству завдає лисиця, цей хижак знищує кладки яєць та молодняк.

По завершенні сезону полювання проводиться облік звірів, яких вполювали і затверджуються ліміти

на наступний сезон. Минулого року мисливці Королівського куща, серед яких чимало залізничників, планували чого і скільки можна буде вполювати – косуль, кабанів, фазанів, зайців-русанів, лисиць, качок. “Сезон для ведення господарства був важким, – каже Іван Голожай. – Погода не сприяла, тому отримали всього 10 відсотків із запланованого приросту, порівняно з попередніми роками. Для мисливського господарства найвідповідальніша пора – перший і четвертий квартали року. Саме в цей час звірі потребують найбільшої допомоги. Тому організуємо підгодівлю диких тварин та птахів, звертаємось і до мешканців селища з проханням сприяти роботі мисливського господарства, відпочивати лише у передбачених для цього місцях”.

Іван КОЗАК, смт Королево
На фото: Іван Голожай зі своїм трофеем; макети-чучела диких звірів, які колишній залізничник виготовляє сам

